

ШУМАДИНКА,

ЛИСТЪ ЗА

КНИЖЖИВНОСТЪ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издатель Любомиръ И. Ненадовићъ.

ТЕЧ. V. Овај листъ излази у Вторникъ и Четвртакъ на по табака, а у Суботу на табаку. Цѣна му е за три мѣс. 5, а за пола године 10. цванц. За огласе плаћа се одъ врсте 5 крајц. за трипутъ. № 104.

Претенъ господина Жарковиња.

(Продужено)

8.

Сачинитель признае, да му се садъ господинъ Любигратићъ врло рано появио, будући га е узнемирио и није му дао учинити важно едно примѣчаніе, за кое му се таманъ згодна прилика указала.

Безъ сваке сумњѣ, господинъ Жарковићъ поредъ плашнѣе девойчице заборавио е на свою користъ. Има неки стварій, кое се никако съ озбиљности извршити не даду; међу те ствари спада ступањѣ у познанство было съ каквимъ ученимъ човекомъ или съ каквомъ женскомъ, — ерѣ съ овомъ сортомъ людій теже е у познанство ступити, него съ осталимъ светомъ. Обычно е најболъ првѣи ованавъ састанакъ за шалу сматрати, докле самомъ природомъ у озбиљность не пређе.

Господинъ Любигратићъ, овај великій помоћникъ у саданьой невољи, довео е долазкомъ своимъ све у свой обичный поредакъ; изгубљне папуче дошле су на ноге, а одлетившии шеширѣ на главу. Само едно е остало што није, као што се видити могло, у старій редъ повраћено, — главе обои млади людій.

Господинъ Любигратићъ био е у томъ погледу илого искусни, него што бы человекъ мыслио быо. Онъ е уверенъ быо, да су се ово обое едно у друго забленули, и да у средъ белага дана невиде правога пута. Шеширѣ и папуче утврђивау га у његовой приметби овой. Онъ се осмену, узде господина Жарковиња подъ руку и оде съ њиме у кућу.

„А ты Христино,“ рече онъ набурено устрашеной девойци, „знашь ли да су наше ягоде у баштеной кући остале. Я мыслимъ, да бы добро было донети иѣ нама у собу; тамо е ладовинѣ.“

9.

Кадъ су се господинъ Любигратићъ и Жарковићъ за асталъ посадили, поведе господинъ Жарко-

вићъ врло мудру беседу, да бы само забавурио свою забуну. Онъ бы га волео быо пытати за Христину, ко е она? и одкудъ е ту дошла? и шта е она свде? — Но место тога поче онъ овако:

„Морамо признати, да познаванъ звезданого неба, важносћу своіомъ сваку другу науку превосходи. Та кадъ се само опоменемо чудногъ и грдногъ путованя светова по неизмеримомъ простору. . . .“

„Ай“, прекине му речъ господинъ Любигратићъ, „шта вы то опетъ садъ почесте? Я држимъ, да вы вальда съ моіомъ нећакомъ на беломе дану нисте испытывали звезде?“

Господинъ Жарковићъ савъ се зарумени. „Она е дакле ваша нећака?“ рече онъ.

„Ай, господинъ сусѣде,“ настави господинъ Любигратићъ: „Немойте ме држати за луду. Я имамъ добре очи, иако нисамъ грдна путованя ваши светова примѣчавао. — Али вы сте ранѣи као лисица, него нећете да то признате. Славимо мы заедно и почитујмо искрено Бога и истину. Вы сте ранѣи.“

„Та шта говорите вы?“ пыташе га господинъ Жарковићъ: „Я васъ не разумемъ! Шта е то ранѣи?“

„Да, да радо бы сте се вы“, настави речитый господинъ Любигратићъ доста немилостиво „за смовино дрво сакрили, као и праотацъ нашъ Адамъ, кадъ е сгрешіо. Али господине сусѣде, я се неиграмъ жмурѣ; па садъ доста и Аминъ! — Христина васъ е научила разпознати добро одъ зла, али я васъ зато небу изъ рая протеривати, будите уверени!“ —

Христина имъ на срећу или на несрећу прекиде овай разговоръ. Она е донела набраны ягоде и ладна вина. Господинъ Любигратићъ узме свою нећаку за руку и рекне: Небы ли ты кодъ насъ остала Христина?“

Она, сва заруменивши се, извинявала се итчимъ посломъ своимъ.

„Познаешъ ли ты овогъ Господина?“ упыта е даль.

„Я самъ господина Жарковиња донета неколико пута виђала, кадъ е крозь наше село на коню пролазио,“ одговори она стидливо.

На то господињ **Жарковић** отвори уста, ер ње држао, да е већ време, да и онь одь свое стране штогодь учтиво проговори. И заоста е на срећну мысао дошао; али бадава, уста осташе онако отворена, ер онь ни речи проговорити могао није.

Христина брзо се окрене и измакне изь друштва; господињ **Жарковић** пакь изгуби сво поверењ у себе и у целый светь божій.

10.

Онь се, колико е пређе то быти могло, спреми да пође кући, и зарече се, да никадь нога њгова на овай предљь ступити неће; да ће удальнъ одь целогь света живити у својой самоћи, уживаюћи оне просте радости, кое му лепота природе даривала буде.

Господињ **Любибратић** примѣти, да му е суседь овай царь нешто чудновать. Онь се старао на свакој начинь да га разведри и развесели; но бадава. Пођоше ладомь крозь едань редь кестеновы дрва; у дальний видила се Христина гди хода; господињ **Жарковић** почне презока гледети на ту страну, и — жалити се, да га лево око боле.

„Моя нећака“, одговори господињ **Любибратић**, „разумева се у лекарія боль одь мене. Она се томе одь њне тетке научила, коя ю е воспитала. Жене су за тай посао врло изредне, много боль него люди. Люди раде то површно, а жене сасвимь подробно. Мы судимо о стварима у целости, оне пакь у поединимь частима. Мы смо способни начинити што ново, велико и цело; оне су напротивь вештије то украсити, окрпити и поправити. Требало бы, по момь мнѣнью, женама оставити, да оне раде лече. — Одите, да вамь Христина у ваше лево око мало погледа!“

„Проћи ће то одь самогь себе“ рече господињ **Жарковић** тужно: „не боле ме башь тако яко.“

„Тимь боль“ привати речь господињ **Любибратић**, „само немоите унапредакь толико узвезде гледати. Може быти да е полезно у звезде гледати, али то само докь се човекь неожени. Но небойте се, я вамь ништа за лекь не прописуемь.“

„Вы говорите,“ уздану господињ **Жарковић**, тако тавно, да вамь я на то ништа одговорити неумемь.“

Међутимь морамь вамь примѣтити, да съ мојомь женитбомь траљиво стои; я нисамь лепь, нисамь доста богать, нисамь ни доволно подрзльнвъ, а и нежелимь то никадь быти, и тако ти одь мое женитбе нема ништа, нити бу я кадгодь жену имати.“

„Ние него јошть нешто“ одговори господињ **Любибратић**, „зарь вы мислите, да су наши очеви анђели были, баронство стекли, па онда текь наше матере просили и съ њима се оженили. Ништа на свету ние лакше, него оженити се. И при свемь томь, што наше Еве тако поступаю, као да одь мужа нема на свету непотребније и излишније ствари: опеть оне, уверени будите, не бы за овай светь нимало марили, кадь мужа у њму не бы было. Кадь бы сте вы, место да гледате у звезде, прислонили око на влючаницу, вы бы сте се уверили да гди се три жене састану, ту се мора разговорь о човеку започети, а съ крштењемь детета заключити. — И я имь кукаквицама то не примань за зло. Оне немаю да управляю државомь, да на рать иду, да кнѣге списую, проповеди сачиняваю и на память ий уче; а нешто опеть мораю радити. Играю се найпре съ луткама, потомь съ людима, и найпосле съ децомь. Шта ћу имь я, кадь е опредљенъ њново, воспиеати се и воспитавати.“

(продужиће се)

ЗАЧИННИ.

(Руске пословице.)

У туђемь винограду етѣнно е грождѣ ести.

Одь Бога се неможе нико сакрити, већь ако у пакао.

Лебь е наибольій советь, кои можемо гладное дати.

На гроблю се стячу сви путови.

Кокось дотле само вреди докле носи яя.

Што више цето лас, то мань уеда.

Можешь ли быти орао, то немој владати само надь врабцима.

Лукава е лисица, али е лукави онай, кои е увати.

За богатогь е етѣнниѣ колачь, него за сиромаха лебань.

И црвено злато боль е одь жутогь бакра.

ДОМАЊЕ и СТРАНЕ НОВОСТИ.**СРБИЈА.**

По „Званичнимь Новинама“ премештењ е досад Стар. Писарь Начал. Окр. Валѣв. Василије Бошковић за Писара Ср. Тринаскогь Окр. Чач., а на њгово место досад. Писарь Ср. Арильскогь Окр. Ужич. Вукмань Новаковић, на овога пакь место Писарь Ср. Леденич. Окр. Крагуев Паунь Поповић — сви по својой молби; далъ на овога последнѣгь место досад. Писарь Среза Баньскогь Окр. Алек. Атанасіе Радосављивић, а на овога место Пис. Ср. Азбуковачкогь, Окр. Подрин. Ми-

лошъ Здравковић, обоица по потреби службе, а на овога место Пис. Ср. Параћ. Окр. Ђуприје. Папта Поповић по молби, на њгово пакь место досад. Приврем. Пис. Ср. Моравскогь Окр. Пожар. Живоинь Блазнаваць као дѣйствителань, на њгово место по потреби службе Пис. Ср. Подгор. Окр. Валѣв. Тома Л. Протић, на овога место Пис. Ср. Ресав. Окр. Ђупр. Мияило Вельковић за казнь, а на њгово место по потреби службе Пис. Ср. Посав. Окр. Беогр. Јанићіе Гавриловић; напоследакь на овога место млађій Пис. Начал. Окр. Ђупр.

Степанъ Неофитовићъ, а на његово место Мл. Писаръ Ср. Лепенич. Окр Крагуев. Благое Николићъ.

Т у р с к а.

У Марсели стигле су вѣсти изъ Цариграда, које допиру до 27. Септембра.

„Пресъ д' Орианъ“ явля, да ће француска флота за најкраће време доћи опетъ у Цариградъ. 26. Септембра заключило е француско посланство уговоре за набавку равне и остали нуждиы потреба за флоту.

Далъ являю изъ Цариграда, да е ферманъ о заступничеству подунавски княжества текъ у проекту, и да е садъ овай проектъ поднесенъ посланицима Француске и Аустрије на увиђенъ. Овай проектъ кажу да нѣ ни најманъ поволянъ за сасдиненъ речены княжества.

Енглескій листъ „Обсерверъ“ явля, да се питањъ о подунавскимъ княжествама налази већъ на путу расправљаня, и да ће се по томе скоримъ временомъ повући аустријска војска изъ княжества. Истий листъ примѣчава далъ, да о сасдиненю подунавски княжества садъ већъ више нема ни разговора, и да Енглеска на ово сасдиненъ нѣ никадъ ни мислила.

Р у с и я.

Изъ Петербурга пишу подъ 29. Септембромъ „Ле Норъ“ слѣдује:

Погрешно е казиванъ страни листова, да ће се изъ Кронштата послати една флота у средиземно море, него ће само неколико лађа, и то по разнимъ правцима отићи, сирѣчь: убойна фрегата „Волканъ“ отићи ће у Грчку, да тамо буде на разположеню тамошнѣмъ рускогъ посланика за поштанску службу, далъ отићи ће бригъ (видъ убойны лађа) „Филоктетъ“ на ту исту цѣль у Цариградъ, најпосле фрегата „Алафъ“ одиповиће у Ницу, да тамо буде при руци удовой царици русской.

„Ле Норъ“ вели, да шиланъ овы убойны лађа нема никакву политичку цѣль.

— Изъ Петербурга пишу подъ 29. Септембромъ „Шлезисше цайгунгу“ слѣдује:

„Правительство е опетъ предузело одну мѣру, коя ће быти одъ највеће важности за развѣтанъ трговине на црномъ мору; оно е сирѣчь одобрило слободно копанъ антрацита (видъ каменогъ угля) у земљи донски козака.

— Царъ Александеръ подарю е орденъ „белогъ орла“ Исмаил-паша, команданту турске анадолске војске. Ово е првй орденъ, кои е Русія подарила комъ турскомъ великану после рата, и премда е изборъ паобашъ на оногъ генерала, коме е Турска за време траяня рата слабо што имала захвалити, то се ипакъ ово сматрати може као одпочетаъ настављаня прѣятельскогъ саобраћая између Русіе и Турске.

— Са Кавказа являю страни листови, да су Черкези подъ предводительствомъ Сефер-паше разбили едно одѣленъ руске војске, да су отели Русима 16. топова, и да су 800 војника заробили.

Ф р а н ц у с к а.

У Паризу 7. Октября.

У Паризу врло се много говори о едномъ чланку „Конституционерла“, кои садржава оштру критику противъ аустријске политике на истоку, а уедно и потайна напада на противъ Енглеске. Изъ тога се чланка ясно види, да између кабинета лондонскогъ и паризкогъ очевидно непостои више оно прѣятельство и споразумѣнъ, кое е између овы сила за време траяня источногъ рата постојало.

— Една француска убойна лађа, натоварена ратномъ цебаномъ, потопила се на ушћу рѣке Адур. Лађа и товаръ пропао е; люди пакъ спасли су се.

— Банкери Переръ и Хотенге вратили се изъ Петербурга у Паризъ. Говори се, да уговори њиови са правительствомъ рускимъ у смотреню приманя грађени гвоздени путова нису имали поволянъ успѣхъ.

— Изъ Алжира являю подъ 3. Октобромъ, да се маршалъ Рандонъ вратио съ военогъ похода у Алжиръ. При пращаню одъ војске управлю е онъ на исту едну прокламацію, коіомъ поздравля војску, одржавшу сайне побѣде у двадесетъ боѣва, и у коіой додае, да ће се идућегъ пролећа цѣла Кабилия освоити и коначно покорити.

— Юче (6. Октября) примила су царъ и царица у Сен-Клауду на аудіенцији посланике бирманскогъ царства. Еданъ царскій церемоніймайсторъ дошао е по њи са четворимъ дворскимъ колима. Осамъ служителя посланства, сваки са едномъ грдномъ златномъ лезекомъ у руди, стаяли су натрагъ на колима, за знакъ високогъ достоинства посланика. Генераль Оргони, (родомъ Французъ, кои се у бирманскомъ царству узвисіо до првогъ маршала војске) предао е цару у руке посланичке исправе. Остали посланици предали су дарове бирманскогъ цара. Царъ е добыо на даръ еданъ драгимъ каменѣмъ (рубинима) искићеный мачъ и еданъ великый златанъ филцанъ. Између дарова царичини, највећа е у очи падао еданъ дивне красоте сафиръ (драгій каменъ любичасте боѣ). При предаваню поклона изговорили су посланици едно кратко слово. Они су сирѣчь молили цара, да прими ове поклоне не збогъ њиове вредности, него да њи прими као знаке (символе); мачъ као знакъ срећногъ успѣха у рату, а филцанъ као символъ изобилія, кое њиовъ високий господаръ Нѣг. царскомъ величеству жели; што се тиче царице, то е бирманскій царъ при шиланю поклона имаю то у виду, да њи поднесе на даръ образецъ производа царства бирманскогъ. — Ове речи превео е еданъ толмачъ посланства на енглескій. Чудноватость и необичность одѣла овы посланика обратила е на себе наравно любопытство цѣлога Париза.

Изъ Париза являю едномъ њмачкомъ листу подъ 5. Октобромъ слѣдује:

„Царъ Наполеонъ нѣ задоволянъ са вѣстима, кое е изъ Африке (Алжира) добыо. Будући се неапольско питањъ засадъ јоштъ неможе тако набрзо прекинути, то е жељу царъ забављати Паризъ са кабилскомъ војномъ. Но маршалъ Рандонъ рѣаво е сватио свой задатакъ; онъ е преухитрю са побѣдама надъ Кабилцима, и зато ће му

доиста слабо захвалити. Сасвим е понятно, да Парижани побѣду ову надъ Кабилцима одржану, држе за врло незнатну и еѣтину, будући се дознае, да Француска нѣ готово никакву штету претрпила. Но то су свеновинарска нагађања.

Источна Индія.

— По последнѣмъ извѣстію „Таймс“ овогъ дописателя изъ Бомбая (у источној Индіи) састојаће се воена експедиція Енглеза противъ Персіе изъ 5050 пешака са одприлике 1000 морски войника и 14 пароброда одъ кои шестъ носе по 4 - 10 тешки топова, одъ 68 фунтій ђуле, далъ изъ 10 тешко наоружаны топовски шайки, 4 шонера (видъ убойны лађа) и јоштъ други оманьи лађа и 20 до 24 превозны лађа. Ако садашњи главни командантъ у Инди, Ханри Лекелично узиредводи експедицію, као што ће по свой прилица и бити, онда ће онъ своју заставу подићи на едой одъ тешки парны фрегата „Асаю“ или „Пуњабу“.

Политички Прегледъ.

У прошлome броју нашегъ листа напоменули смо, да ћемо саобштити читатељима нашимъ слогъ разяснителногъ чланка „Монитеровогъ“ о неапольскомъ питању. Овај чланакъ гласи овако:

„Пошто е миръ закљученъ, было е прво дѣло сабраногъ у Паризу конгреса, да се траанъ нѣгово обезбѣди. У той намѣри испитивали су пуномоћници сила основке (ементе) европски размирица у духу споразумљива и поштована независности своју држава.

Белгійско правительство зауздало е, колико е само већма могло, нападања и заблуђена нѣговы листова. Грчка е посведочила свою готовость и ревность, да задоста учини савѣтима конгреса. Римъ и јоштъ неке друге талијанске државе увидиле су потребность и дужность благости и реформа. Само дворъ неапольскій одбацио е охоло и презрительно пріятельске савѣте Француске и Енглеске. Строге и угѣтательне мѣре, које неапольско правительство одъ давнашнѣгъ времена упражнява, производиле су врењ и незадовольство у Итали, и доводиле тиме у опасность европскій миръ. Француска и Енглеска, увѣрене будући о опасности овога положая, надале су се да ће моћи разборитымъ своимъ савѣтима уволити ову опасность, но Неаполь-

ска е ове савете одбила. Заслепљено неапольско правительство волело е остати при своме правцу. Рѣаво приманъ, на кое су пуноправне примѣтбе обадею сила наишле, далъ неповѣренъ, коимъ е неапольскій дворъ у сумню доводіо чистоту и искреность наши намѣра и найпосле при томе увредителный начинъ, коимъ е оно одговарало на полезне савѣте нѣгове, у кратко стално упорство Неапольске принудило насъ е да прекинемо наша пріятельска сношенія съ нѣомъ. Попуштаюћи упливу и савѣтима друге едне велике силе, неапольскій кабинетъ трудіо, да ослаби дѣйство првогъ свога одговора. Но ово привидно одъ стране Неапольске попуштањ показуе, да се она ни найманъ необзире на интересе Француске и Енглеске. Ту већ чіе было више могуће затезати се. Мы смо морали дипломатске сношав, кои су тако дубоко повређени, прекинути. Ово пакъ прекиданъ сношав нити се може узети као мешанъ у нутрашња одношеня земљ, нити пакъ као право не пріятельство. Но безбѣдность поданика западны сила, живећи у Неаполю, на свакій е начинъ зактевала, да се западне флоте саедине.

Ове флоте нису послате у Неаполь како бы се избегла погрешна толкованя и сматраня. Ова мѣра нѣ никаква претня, и неслужи ни найманъ на ободраванъ оны, кои бы были ради, да потресу и оборе неапольскій престолъ.

Но ако међутимъ неапольскій кабинетъ дође до чистіегъ сматраня цѣлогъ положая, онда ће обе западне силе похитати, да опетъ наставе своя стара пріятельска сношеня, и сматраћеду за сређу, што ће своимъ приближаванъ дати ново емство за европскій миръ.

ТЕЛЕГРАФСКЕ ДЕПЕШЕ.

У Дрезди 9. Октобра.

„Дрезданскій Дневникъ“ доноси еданъ дописъ изъ Париза, по гласу кога нема изгледа, да ће се паризке конференціе тако брзо опетъ саставити.

У Паризу 9. Октобра.

Една депеша изъ Мадрида одъ 8. Октобра явля, да су помилована сва она лица, коя су осуђена была збогъ догађая одъ Юлія месеца ове године. Далъ е изишао еданъ указъ, коимъ се уништава заптъ на добра краљиче Христине.

О Г Л А С И.

У ади Тривковиња

по сата далеко одъ карантина рачан на главномъ друму Лозница идући, имаде лайнскогъ 1855. и овогодиянѣгъ преко 300 кола кукуруза за продаю. Кои бы желіо езу суму купити некасе яви кодъ долеподписаногъ за погодбу у ади, или у Шабцу до 23. т. м. а 24 и 25. ов. мес. продаваће се изъ слободне руке лицитандо у Шабцу и теслимтја. Које бы за трговину одъ

потребе было, имаду кодъ кошева добри обори и вода.

(1—3) ТРИВКОВИЊЪ.

Кућа на великой піаці према полицији дае се подъ кирию съ три собе едномъ ђошкомъ до сокака и еднимъ подрумомъ.

У Београду 15. Окт. 1856.

НИКОЛА ЈОСИФОВИЊЪ

(1—3) магазиаця.

Меану мою на Млави кодъ Ђупріе на друму В. Градишткомъ, сатъ

одъ Пожаревца удалъну, између села Бубушинца и Братинца лежеђу, у полу зидану а уполу одъ дрвеногъ материјала, са фуруномъ за пециво у меани и са 4 собе построену, заедно са плацемъ исподъ меане одъ данъ и по ораня простора, кои еи за грађенъ кошева удеванъ, продавађу 23. 24. и 25. Окт. на лицитација коя ће се овде у Пожарев. држати. Ко е муштерія позива се дау означене дане на лицитацију дође.

11. Октобра 1856 год. у Пожаревцу.

ЈОВА СТЕВЧИЊЪ.

(2—3) меанця Пожаревачиј